

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

XIX. Jesus in cordis cœnaculo cœlestes nuptias celebrat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

Et lauro cingit, coronat.

83

am victores, quàm victi sumus: ipse enim cor nostrum refractarium, ac rebelle expugnavit: quare ei tanquam potentissimo victori, & atque invictissimo Imperatori (quod 24. Seniores in Apocalypsi enixè faciunt (a) coronas palmas, lauros deferamus cum solemni illo carmine. *Benedictio & claritas, & gratiarum actio, honor & virtus, & facturo in secula (b) victori, triumphaturoque JESU, Amen.*

Pater.

(a) Apoc. 4. (b) Apoc. 7.

JESUS in cordis cœnaculo cœlestes nuptias celebrat.

Expositio.

1. **JESUS** sponsus sanguinum Exod. 4. sponsam, quam pridem vita sua pretio sibi coemerat, ad Agni nuptialem Cœnam, cœlestemque thalamum adducit. Cœnigitur (quis non miretur?) cœnaculum est harum nuptiarum, & thalamus JESU sponsi.

2. Cœna est, quia hæc gaudia non nisi post diurnos assue ac labores exhibentur: pendentis è gemmatis laquearibus lychnos ne quare, foris, & infernè Sole, Lunâ, Stellis palatia illa nitent: intus lucerna est ipse Agnus, Apoc. 21. idemque convivium, convivii apparator, convivâ, sponsus.

3. Vides genialem mensam? tibi hæc apparantur: dapes requiris? agrè videri possunt mortalibus: istic qui accumbunt, semper edunt, bibuntque sine fastidio, & sine molestia semper esuriunt ac sitiunt. Ecce parata sunt omnia: Matih. 22. Venite ad nuptias, Sponsus vocat.

Praambulium ad Meditationem.

JESUS animam, quam benigno oculo aspexit, dum foede sordibus suis conspersa esset, fonte lustrali ablutam, mundoque muliebri à se donatam, [a] non modò in Sponsam accipit: [b] sed, si modò ei illa fidem castè, sanctèque seruet, è miserissimo hujus vitæ exilio evocatam ad nuptiarum celebritatem in cœlestem Patris sui domum deducit, indissolubilique conjugii nexu æternum sibi adstringit: huc enim spectat istud sacri epithalamii carmen: *Gaudeamus & exultemus, & demus gloriam ei, quia venerunt nuptia Agni, & uxor ejus preparavit se, & datum est ei, ut cooperiat se byssino splendenti, & candido.* [c] Magnum est quippiam in Regis Regum famulatio numerari, majus inter amicos, & familiares accenseri; maximum haberi DEI Filium, Christi fratrem, ac cohæredem: dicam audaculè, his tamen omnibus præstantius istud est in nuptiis Agni uxorem appellari, id est, ejusdem quodammodo thori, thronique participem, ejusdem coronæ, ac mensæ sociam. Atque hic honos ille est, nisi fallor, de quo istud exstat Isaiaë vaticinium: [d] *Dabo eis in domo mea, & in muris meis locum, & nomen melius à filiis, & filiabus.* Filii enim, cum pars exigua sint parentum, multum suæ rei, sui que juris vindicant, & retinent: viri autem, & uxoris tanta viræ totius rerum, juriumque omnium societas est, & communio: atque tam arcto nexu colligantur; ut quancumque intervallo distent, uno tamen loco, uniusque vice habeantur: quod in cœlesti etiam, quo de loquimur, JESU, animæque conjugio accidit: nam qui adhaeret Deo, unus spiritus est, quemadmodum docuit Apostolus: [e] quo fit; ut perfectè Deo unita anima non
modò

a) Ezech. 16. [b] Ose. 2. (c) Apoc. 19. (d) e. 56. (e) 1. Cor. 6

modò divina, sed DEUS quadam ratione (si ita loqui fas sit) efficiatur. Atque hinc omnis illa (quæcunque est, & profectò est summa) harum nuptiarum dignitas, utilitas, suavitas : nam quæ præterea connexa sunt, ex eodem illo tanquam perenni omnium bonorum, beatitatumque fonte promanant, tresque illæ præsertim (ut corporis taceam) animæ JESU nuptæ dotes eximix, ac singulares, Visio, Comprehensio, Fruitio : [a] quæ non à parentibus, aut à natura accipiuntur ; sed quod paupercula sit Sponsa (ut fieri solet à Regibus, si quando aliquam ex infima sorte ducant) ab ipso Sponso JESU nuptiarum causâ munificentissimè conceduntur. Verum quoniam hæc per sese ampliora sunt ; quàm ut pro dignitate æstimari à nobis, nedum explicari possint ; divinæ litteræ rei hujus præstantiam omnem, jucundissimumque fructum cœnæ regalis, nuptialisque jucundo, & ad nostrum captum apposito schemate tenuiter saltem adumbrant, [b] eâ causâ, quòd cœnarum delicias negotiorum strepitus, & curæ, quæ de die ferè agitantur, minimè conturbent ; regalium verò nuptiarum epulæ geniales imprimis, atque opiparæ esse soleant, in quibus proinde nulla sensuum pars exquisitis voluptatibus vacet. Hic Oculi aulae vario peristromatum emblemate vernantis aspectu, ministrorum, convivarumque splendido vestitu, lancium, paterarumque tum auro, tum gemmis pascuntur. Hic aures instrumentorum musicorum, ac vocum artificioso concentu demulcentur. Hic nares florum, herbarum odoribus plenisque unguentorum onychibus suavissimè perfunduntur : palatum quoque vini suavitate, & ciborum cupediis magno aucupii, venationisque studio conquisitis, & coquorum arte elaboratis delinitur. Denique, ne sua

D 7

oblecta-

(a) S. Thom. 1. 2. q. 4. a. 3. (b) Luc. 14. Matth. 22

spexit,
nte lu-
am, [a]
d ei illa
us vitæ
n coele-
bilique
m spe-
s ex-
tia Ag-
t coop-
um est
majus
im ha-
n ; di-
s istud
isdem
isdem
le est,
: [d]
nomen
xigua
icant,
ius re-
unio :
mque
ce ha-
imur,
dheret
posto-
a non
nodò
Cor. 6

oblectamenta sensui omnium maximè bruto desint, tactui à lectorum stragulorumque mollitie, & Anserum plumis suæ blanditiæ indulgentur. Assueri si placet hortos, mensasque tantisper obeamus: ut ex eo convivio, quòd maximè regale post hominum memoriam exstitit, cujusmodi sit epulum, quod JESUS in sponsæ corde instruit, saltem conjectando utcumque assequamur.

Ille tum ut ostenderes divitias gloria regni sui, ac magnitudinem, atque jactantiam potentia sua: (a) tum ut tertio imperii anno eum diem, quo primum ab aditâ Regni possessione perfectum imperium inibat, in Sulan Principe Regni sede publicè celebraret; convivium instruxit sanè Persicum: nam imprimis apparator epuli erat ipse Assuerus: quis verò ille? regnabat tum ab Indiâ usque ad Æthiopiam, ab Oriente, ut audis, Occidentem versus latissimè: quid præterea? idem 127. provinciis jura dabat, constitutis totidem summis præfectis, qui Regis nomine juri dicundo, rebusque administrandis præessent. Rex igitur maximus erat Assuerus (b) imò verò orbem universum suæ ditioni longè latèque subjugarat, si ipsius Epistolæ fidem habemus: (c) quanquam exaggerationem hanc esse putem hominum insolentium, qui si paulò latius fines produxerint, de totius orbis imperio sibi abblandiuntur: sed tamen deimus id, uti jactat, fuisse: musca adhuc videbitur Assuerus Deo ipsi comparatus, neque unquam quantumvis fastu sese efferat, atque infletur, ad Elephanti molem, præstantiamque assurget. Iesus nuptialis convivii istius in corde humano instructor non modò quæ Deus, sed etiam quæ homo, supremus rerum omnium est Dominus, in cuius femore scriptum *Rex Regum, & Dominus Dominantium,*

(a) *Esth.* 1. (b) *c.* 11. (c) *c.* 13.

mantium, (a) & ad cujus judicantis aspectum, ac tribunal nudo olim latere parebit, pavebit, & gemit Assuerus. Possent ex his cœtera intelligi, sigillatim tamen reliqua, si placet, quo institutum clarius conficiatur, obiter perlustremus.

Erat, Susan urbs Regni Persici non modò caput; sed præterea amœnissimum tempe, quam proluebat Choraspes fluvius ille, cujus aquis ad potus delicias Reges longè etiam inde profecti uterentur; atque loci nomen ob amœnitatem à lilio, quod Susan Persæ appellant, inditum. Hic igitur stratum & accubitum, & quidem in regni ipsis hortis, lucis, nemoribus (b) vernâ, ut credere par est, tempestate: luxuriabant istic non modò per se jucundæ florum, herbarumque varietates; sed pulcherrimarum etiam arborum, quibus in quincuncem ordinandis, ut & in distribuendis areolis, pergulis, Xystis, regis ipsæ manus motegentis adlaborarant.

Quis porrò convivâlis hujus aulæ reliquus ornatus? tentoria visebantur ex matertâ prædivite, coloris aërii, carbasini, hyacinthini: sustentabantur ea vela funibus byssinis, ac purpureis, qui eburneis circulis inferebantur: ad extremum ditia hæc, & ridentia conopœa marmoreis columnis innixa fulciebantur: humiles subtus lecti ad accubitus prope ridens pavimentum, aurei, argenteique, strati vestibibus, astragulis (ut 70. interpretes significant) pellucidis, varioque flore illulis opere phrygionico, rosis circumquaque affutis, aut eductis acu pictoriâ: jam pavimentum lapide quadruplici interstinctum, smaragdino, pario & [quod Hebræus habet] marmoreo, hyacinthoque, tessellulis nimirum miro ordine variegatis renitebat.

Atque

(a) Apoc. 19. (b) Esth. 8. 1.

Atque hæc plebeis ferè convivoribus parata; nam crediderim viros Principes interiori ædium regiarum parte exceptos, in quibus ab aulæis & picturis omnia essent, quàm in hortorum vestibulis, atrisque instructiora, potuitne aliquid spectari unquam, aut ad Majestatem dignius, aut mollius ad luxum & delicias? ô pueriles nugas & crepundia! ô animæ in terras curvæ abjectas cogitationes? quid humi serpis, mi homule, teque istis reculis magnopere oblectas: metire oculo, animo, Cœlorum vastitates; fige si potes, obtutum in Solem, Lunam, reliquosque stellatæ domus plusquam phœbejos ignes; exteriora tantum ista sunt decora: nam quæ intus longè alia non modò sensuum, sed mentis quoque aciem fugiunt, nos plane latent, audi mellifluum Bernardum (a) *revera illud verum & solum est gaudium, quod non de creaturâ, sed de creatore concipitur, & quod cum possideris, nemo tollet a te; cui comparata omnis aliunde jucunditas, dolor est; omne dulce, amarum; omne decorum, sædum: omne postremo, quodcumque aliud delectare possit, molestum.*

Perge nunc, quod alterum caput est, Assueri convivas, ac mensarum magistros inspiciamus.

Convivorum duo video fuisse genera (b) quosdam purpuratos, Persarum Heroas, Satrapiarum Præfectos omnino 127. qui omnes relictis ad res, si quæ interim inciderent, componendas inferioris subsellii magistratibus, in urbem, aulamque regiam ad epulum confluxere; alii convivæ urbis Susan plebs universa à maximo usque ad minimum, sine capite, & sine numero immensum vulgus.

Jam verò Ministrorum duos quoque ordines spectare videor; quosdam domus regię præfectos, qui

structo-

[a] *Epist.* 114. [b] *Esth.* 1.

structores, symposiarchæ & modiperatores loca convivis designarent, assiderent, convivandi leges ac jura præscriberent: alios ad minora munia obeunda, Pincernas, Indices, prægustatores, Chironomontes. Verum si cum Angelis tum pocillatoribus divinæ mentæ, tum assessoribus, cumque reliquorum Beatorum Cœli Civium sive numero, sive splendore componantur; homuli sunt isti, hi Gigantes: isti miselli ac moribus plerique improbis; hi beati, atque felices, iidemque sanctissimi: isti, si paucos excipias, plebs ignobilis & sordida; Hi non modò gravissimi Senatores; sed ne uno quidem excepto omnes duces sunt ac Reges.

Vide hic tu mihi Reginam Dei matrem (nam quid ego Sponsum annumerem) Vide Patriarchas, Prophetas, Apostolos, Martyres, Confessores. Virgines, reliquamque omnem Cœli curiam, & convivarum Persarum, Medorumque pigeat, ac pudeat. Convivi tamen sui esculenta, poculentaque Assuerus (a) adhuc venditat: non renuò discumbamus, bibamus, edamus: hic enim totius rei cardo vertitur.

Orbes, patinæ, lances identidem demutantur, nimirum ea est ferculorum multitudo, varietas, mensariorumque vasorum supellex argentea, aurea, gemmea; nam auro hic quoque & gemmeis conchis editur, bibitur: atque in poculis quidem authores sunt 70. Senes exstitisse calicem gemmatum unum è carbunculis. pretio sanè immanem; ut talentorum millibus 30. id est, nostrorum florenorum plusquam uno & centum millionibus æstimeretur. Nemo jam Cleopatæ aut Luculli, aut Heliogabali cœnas & sumptus mirabitur. At quis in mensam illatus cibus? sacre litteræ tacent, quòd vel ex Persico apparatu, quem
omnes

(a) *Esth.* 1.

omnes adagio terunt, vel ex patinarum, lancium, craterum ostentatione satis cognosci posse sentirent. Potus quis? vinum optimæ notæ: nam ut *magnificentia regiam dignum erat, abundans & praripuum ponebatur* [a] cā tamen lege, *Ne cogas*, hilarè eò, & eò usque, quique feruntur, quò, & quousque lubuerit: sanum profectò, & laudabile Regis edictum: nam istud ex Græcanicis popinis, nescio cujus Caldi, Biberii, Meronis, *bibat vel abeat* (b) tyrannicum est. Sed agendum ad rem, mi Persici epuli admirator, aurum, argentum, gemmas in lancibus, & poculis quid effices? aurum, inquis argentum, gemmas: terra ista sunt, mihi crede, quædam durior, cui Sol, & Astra colorem ac faciem fecere: quæ ne iis pretium avaritia inderet, natura in elementorum visceribus abdidit; cæterum ista etiam ubi plurimum sunt, & usu teruntur, jam propè viluerunt. Cibi autem & potus quid tandem sint, tum apparet, cum vix in stomachum ingesta magnam partem egeris; & tu mihi cœnum ac lutum [ne quid fœdus dicam] conferre audebis cum divitiis, deliciisque Cœli, cum JESU nuptiis, cum cœnâ Evangelicâ, cum visione divinæ essentia, cum iis denique inexhaustis voluptatibus, quæ ex illo summi boni oceano perenniter profluunt? Vidit hanc mensam magnus Joannes in sua Apoc. (c) & demiratus est: vidit Psaltes regius, & stupens exclamavit, *inebriabuntur ab ubertate domus tua, & de torrente voluptatis potabis eos.* (d) paucis sic candidè & simpliciter habes; (e) *bona omnia mundi hujus nihil sunt aliud, nisi quasi cortices, & putamina fructuum paradisi: & si talia sunt putamina & cortices; ut homines illorum amore & desiderio insaniant, quid erunt fructus ipsi.*

(a) Esth. 1. [b] Cic. Lib. 1. Tusc. (c) c. 21. (d) Ps. 35.
 (e) Bell. de fœl. SS. l. 5. c. 5.

ipsi, & poma paradisi: & si talia sunt poma, & fructus: quid erunt cibi reliqui solidiores, & prastantiores? certè tales erunt: ut sine fastidio semper edantur, & semper sine anxietate desiderentur.

Agedum ista denique Assueri prandia quamdiu durarunt? 180. diebus; (a) anno vix medio, idque, si de purpuratorum conviis sermo sit: nam plebs in istis fugacibus bonis hebdomadam vix vixit unam.

Accipe tu hîc mihi annos centum, mille, imò mille millenos cœnæ istius nuptialis, quam in amantis corde Jesus extruit: nullum reperies convivandi finem: quem si ultra requiris, merire æternitatem: quamdiu Cœlum, & Deus erit, perennabunt hæ nuptiæ; non ita in Susannâ istâ epulatione: nam (ô rerum humanarum inconstantiam!) ecce super ipsas Assueri mensas, quod in humanis solet, *extrema gaudii luctus occupat*, (b) Rex Persa, cum post nimiam potationem incaluisse mero, nihilque hactenus satis insolenter egisse se arbitraretur; nisi Reginam Vasthi convivis ostentaret; quod illa sive arrogantiam, sive potius modestiæ studio prodire in ebriam Principum aulam recusasset, à viro Rege fœdè, ignominioseque, in ipso convivii loco, ubi epitulata cum fœminis fuerat, Regni sedi ac gradu emota, repudiata, ejectaque est. (c)

I nunc, & Assueri mihi convivias, ac nuptias collauda: imò ad te redi, atque cœlestes Agni nuptias demirare, & ama.

MEDITATIO.

Oratio preparatoria.

Actiones nostras, &c.

Præludium. Beati, qui ad cœnam nuptiarum Agni vocati sunt, (d)

I. Pun-

(a) Esth. 1. (b) Prov. 14. (c) Esth. 1. (d) Apoc. 6. 7. 9.

1. *Punctum.* Considera summam, quâ major nulla excogitari potest, dignitatem tum animæ IESU amantis, quæ è vilissimâ conditione ad DEI ipsius nuptias evehitur; tum cordis humani, in quo divinæ hæ nuptiæ celebrantur. Unde tibi, ô humana anima, inquit Berna. (a) unde tibi hoc? unde tibi tam inestimabilis gloria; ut ejus Sponsa merearis esse, in quem desiderant Angeli ipsi prospicere? unde tibi hoc, ut ipse sit sponsus tuus, cujus pulchritudinem Sol, & Luna mirantur; ad cujus nuntum universa mutantur: quid retribues Domino pro omnibus, quæ retribuit tibi: ut sis socia mensæ, socia regni, socia denique thalami, ut introducat te Rex in cubiculum suum? & mox, vide quibus brachiis vicaria charitatis redemandus, & amplectendus sit, qui tanti te estimavit, ac tandem Obliviscere populum tuum, & domum patris tui. Desere carnales affectus, seculares mores dedisce, à prioribus vitiis abstine, consuetudines noxias obliviscere.

2. *Punctum.* Perpende in nuptiali cœnâ, quam Sponsus tibi parat, quantæ, & quàm sinceræ, ac solidæ futuræ sint deliciae: perlustra omnia, quæ sub cœlo, in aëre, terrâ, mari, hominibus sunt in pretio, deliciis, amoribus, tum cum S. Augustino ita ratiocinare. Si tanta (mi Domine) facis nobis in carcere: quid ages in palatio? cum enim sint hæc omnia valdè bona, & delectabilia, quæ bonis pariter, malisque communia tradidisti: qualia futura sunt, quæ solis bonis recondisti? si tam innumera, & varia dona tua, quæ nunc amicis pariter tribuis, & inimicis: quàm magna, & innumerabilia, quàm dulcia, & delectabilia, quæ solis tuis es largiturus amicis? si talia in hac die lachrymarum, quanta conferes in die nuptiarum? Hæc audis, & necdum exclamas, anime mi, beatus qui manducabit panem in regno Dei. (b)

3. *Punctum.* Ad istud etiam attende, ex 10. Virginibus

(a) Serm. 2. de mut. aq. in vinum. (b) Luc. 14.

ginibus Evangelicis, (a) quæ omnes Virgines, id est, per sinceram fidem Christo desponsatæ fuerant, & bonorum operum aliquando lampada gestantes sponso placuerant; quinque omnino fatuas fuisse, & à nuptiis (ô infaustam sortem! nuptialique cœna exclusas: cave ne tu ex earum numero sis, lampas tibi semper bonis operibus ardeat, & luceat; fac charitatis oleum in vase redundet, & effervescat: id etiam studiosè cura, ne uspiam dormias, aut dormites, neve deprehendaris nihil de morte ac Judicio cogitans, aut imparatus; habe continuo in auribus toties cordi tuo insusurratam Sponsi tui illam vocem. *Vigilate*: ut cum clamor ille audietur, *Ecce Sponsus venit. exite obviam ei*, statim latus possis occurrere venienti Sponso, & cum illo ad nuptias ingredi. Væ enim, & bis, terve væ iis, qui tantæ rei oblitæ, & ad Dei voces surdi, lampadibus extinctis, dormientesque deprehensi à dulcissimis Agni nuptiis exclusi frustra clamare cogentur. *Domine Domine aperi nobis*, quibus obtrudendum sit ferreum istud pessulum, *nescio vos*, aut illud æquè lamentabile *causa est janua*.

Colloquium dirigetur ad JESUM Sponsum; ei imprimis gratias medullitus ages; quòd animam tuam sibi in Sponsam delegerit, & hactenus tenerè amavit, sponsalitiisque muneribus ornarit: tum ab eo suppliciter veniam exposces, quòd tam frigidè ardenti ipsius amoris responderis, & fortè etiam interdum fidem datam fregeris; denique per ipsius amorem illum, quo te toties prævenit, plurimum obtestabere: ut per ejus gratiam continuò vigil sis, ac paratus ad ultimum adventum, qui media nocte, cum minus putabis futurus est, utque tunc cum ardente lampade ei possis occurrere, & cum prudentibus Virginibus (b) in æternum ipso, ipsiusque nuptialibus bonis potiri. *Pater.*

(a) *Matth. 25.* (b) *Matth. 25.*

G. M.